

73. møde

Torsdag den 5. april 1990 kl. 10.00

Dagsorden:**1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158:**

Forslag til lov om ændring af lov om kontrol med kemiske undersøgelser af mejeriprodukter, lov om foderstoffer og lov om handel med gødning og grundforbedringsmidler m.m.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Byggeskadefond, indførelse af konkurrence på rådgivningsområdet, friarealbeslutninger m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af bygge-loven, brandloven og kommuneplanloven. (Ankerreform, overførsel af bebyggelsesregulerende bestemmelser og brandværnsforanstaltninger til bygge-loven samt overførsel af gårdrydning til byfornylesloven m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Afhændelse m.v. af almenyttige boligselskabers ejendomme. Boligselskabernes Landsbyggefonds virksomhed. Kommunal driftsstøtte. Nødlidende ikkestatsstøttede ungdomsboliger. Ændrede opsigelsesregler for ungdomsboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om boliger for ældre og personer med handicap og lov om

individuel boligstøtte. (Kommunal garanti ved fraflytning, aflastningsboliger, indberetning og beboerindskudslån m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om orlov til og arbejdstidsnedsættelse for forældre.

Af Glønborg (KRF) m.fl.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om kontrol med kemiske undersøgelser af mejeriprodukter, lov om foderstoffer og lov om handel med gødning og grundforbedringsmidler m.m.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).

(Fremsat 18/1 90. Første behandling 31/1 90. Betænkning 28/3 90. Anden behandling 3/4 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om realkreditinstitutter og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Byggeskadefond, indførelse af konkurrence på rådgivningsområdet, friarealbeslutninger m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 22/11 89. Første behandling 5/12 89. Betænkning 29/3 90).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Socialdemokratiet finder, at den foreslåede byggeskadefond i forhold til byfornyelsesforanstaltninger stadig vil betyde, at et håbløst bureaukratisk element nu skal bygges op. Konsekvensen bliver, at man med byggeskadefondens etablering, som her bliver støttet af et flertal bestående af den borgerlige regering og SF, fjerner det egentlige ansvar fra entreprenørerne m.v.

Socialdemokratiet finder det helt uacceptabelt, at man begrænser entreprenørernes garantiperiode til kun 5 år. Vi tror faktisk, at en 20-års-garantiperiode ville have haft en præventiv virkning, som vi føler at flertallet totalt ser bort fra. Vi mener, at det er byggebranchen, entreprenørerne m.v., der skal bære risikoen for egne produkter og udførte gerninger og dermed fritage lejerne for at være de egentlige forsikringstagere og dermed de egentlige bærere af risikoen.

Formanden:

Der tales for meget i salen og lyttes for lidt til talerstolen.

Lissa Mathiasen (S):

Denne holdning, som jeg her har tilkendegivet, svarer nøjagtig til den holdning, som Socialdemokratiet gav udtryk for, da byggeskadefonden for det almennyttige byggeri blev indført i 1985. Denne holdning svarer i øvrigt også nøjagtig til, hvad SF dengang mente om byggeskadefonden. SF gik endda så langt som til at sige, at man betragtede byggeskadefonden som værende udtryk for en narresut.

Men jeg kan forstå, at SF med den indgåede aftale med den borgerlige regering totalt har ændret politisk standpunkt på dette område. Jeg kan forstå, at det således ikke længere er

urimeligt – set med SF's øjne – at entreprenører m.v. fritages for ansvar efter 5 år, ligesom jeg kan forstå, at SF i dag finder den indgåede aftale med regeringen rigtig, nemlig at det er lejerne, der fremover skal bære risikoen.

Det siges jo, at man for at forstå nutiden skal kende fortiden. Men helt ærligt er det faktisk endnu sværere at forstå SF's støtte til den foreslåede byggeskadefond i byfornyelsessammenhæng, netop når man læser om SF's holdninger ved tidligere behandlinger af selv samme sag.

Men det er ikke kun, når vi taler om fortiden, at jeg må konstatere, at SF har haft denne holdning. SF's ordfører, hr. Pelle Voigt, sagde den 5. december 1989, altså for 4 måneder siden, da vi havde lovforslaget til første behandling, og jeg vil gerne citere fra Folketingets forhandlinger 1989–90, sp. 2794:

»Men jeg synes ikke, det er nogen god idé at lave en ordening, som på nogen som helst måde kan tolkes sådan, at vi fritager entreprenører for et ansvar, som rettelig påhviler dem.«

Det er jeg meget enig med SF i. Og man kunne jo fristes til at spørge: Hvad har SF fået for at indgå denne aftale med regeringen? Jeg har svært ved at se, hvad gevinsten for SF kan være, og én ting kan i hvert fald konstateres, det er, at der er sket en total holdningsændring fra SF's side, en holdningsændring, som – hvis den bliver fulgt op på andre områder inden for boligpolitikken – jo ikke ligefrem lover godt for fremtiden og langtfra stiller lejerne lysere udsigter i vente.

Til slut skal jeg på Socialdemokratiets vegne – som det også fremgår af vores betænkningsbidrag og vores ændringsforslag – nok en gang anbefale, at den foreslåede byggeskadefond udgår af lovforslaget, og samtidig anmode om, at vi får forslaget henvist til fornyet udvalgsbehandling.

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan ikke benægte, at det var store ord, den socialdemokratiske ordfører tog i sin mund. Men samtidig var det bemærkninger, der ikke var funderet særlig godt i virkeligheden.

Fru Lissa Mathiasens hovedargument var, at der er tale om et håbløst bureaukratisk element, og at det fritager entreprenørerne for ansvaret.

Vedrørende det første – om det håbløst bureaukratiske – kunne man måske godt forvente,

[Holger K. Nielsen]

at den socialdemokratiske ordfører lidt mere klart havde præciseret, hvori det bureaukratiske ligger. Jeg vil gerne bede den socialdemokratiske ordfører uddybe: Hvad bureaukratisk er der i den ordning, der bliver gennemført her?

Den socialdemokratiske ordfører lægger megen vægt på, at SF ved at støtte byggeskadefonden på byfornyelsesområdet er med til at fritage entreprenørerne for deres ansvar. Hun henviser til vores holdning, da man gennemførte byggeskadefonden i det almennyttige byggeri 1985.

Der er imidlertid sket én væsentlig ændring siden da, fru Lissa Mathiasen, nemlig at entreprenøransvaret er blevet begrænset, det blev det gennem et cirkulære i 1986. Ved dette lovforslag sker der ikke nogen som helst ændring i den retstilstand, der er gældende på dette område.

Det, vi siger, er: I og med at man har et begrænset entreprenøransvar – man kan diskutere, om det burde være gennemført, det mente vi ikke dengang, men nu er det altså gennemført – er det så ikke fornuftigt, at man også indfører en byggeskadefond på byfornyelsesområdet? Vi ved alle sammen, at der er store chancer for, at der kan opstå senere skader, ikke mindst på byfornyelsesområdet, hvor der ofte er tale om teknisk komplicerede ombygningsarbejder. Vi ved, at ikke mindst lejerne vil stå i en håbløs situation uden spor sikkerhed, hvis man senere opdager byggeskader. Er det da så ikke fornuftigt, at vi også får gennemført denne forsikringsordning på byfornyelsesområdet?

Fru Lissa Mathiasen siger, at det går ud over lejerne, og at det er lejerne, der bærer risikoen. Men det er da ikke rigtigt. Sådan er det i dag, fru Lissa Mathiasen, da er det lejerne, der kommer til at bære risikoen, hvis der opstår byggeskader. Det, vi nu gør, er, at vi siger, at vi bruger en lille del, 1 pct., af de samlede byfornyelsesmidler – og der er tale om meget store stigninger i de kommende år – til en forsikringsordning. Ærligt talt, jeg synes, det er sund fornuft. Det er såmænd baggrunden for, at vi har lavet en aftale med regeringen på dette punkt.

Fru Lissa Mathiasen har meget travlt med at kritisere os for at indgå en aftale med regeringen og mener, at det ikke lover godt for det fremtidige arbejde på boligområdet.

Jeg vil sige det på den måde: Hvis Socialdemokratiet kommer med et fornuftigt forslag, så

støtter vi det. Vi laver selv mange fornuftige forslag. Vi regner med, at Socialdemokratiet støtter mange af dem. Kommer regeringen med et fornuftigt forslag, så støtter vi da også det. Det har altid været vores politik, at vi støtter selv den mindste forbedring.

Den aftale, vi her har lavet, er for os at se fornuftig. Vi har haft en god snak med regeringen, vi har haft nogle punkter, som vi har ønsket regeringen skulle tage op. Det har regeringen gjort på en meget fair måde. Vi har ikke betalt nogen pris for det. Vi har støttet de fornuftige ting, der er, og regeringen har fornuftigvis også støttet de fornuftige indvendinger, vi har haft til hele dette kompleks. Så meget er der såmænd i det.

Jeg kan garantere fru Lissa Mathiasen, at det fortsat vil være SF's politik, også selv om Socialdemokratiet, som det er tilfældet her, taber hovedet og kommer med en kritik, der virker fuldstændig uunderbygget og fuldstændig uden jordforbindelse.

Det, vi har gjort her, er nemlig, at vi har taget fat på et praktisk problem, vi gennemfører en forbedring, som i første række vil være til gavn for lejerne. Det er altså dyb, sund fornuft.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes ikke, der skal lyde nogen form for kritik over, at SF med de ord, som hr. Holger K. Nielsen her gav udtryk for, nu begynder at turde tage et ansvar. Det synes jeg var på tide, det synes jeg er godt, og det er rigtigt. Det har vi egentlig savnet meget længe.

Men hvorfor dog starte med at foretage en sådan kovending på et område, hvor SF tidligere har haft en meget klar holdning? SF har hele vejen igennem været markant modstander af etablering af denne byggeskadefond, derfor kan man andre sige.

Det, jeg stadig væk føler vi ikke har fået svar på, uanset hvad hr. Holger K. Nielsen her har sagt, er: Hvad er det, SF har fået ændret i det, der ligger nu, i forhold til den indgåede aftale mellem regeringen og SF? Ikke en tøddel, ikke en snus, tværtimod. Socialistisk Folkeparti har accepteret regeringens indstillinger, regeringens lovforslag, og har taget det fra den ene ende til den anden.

Jeg synes i øvrigt, det er lidt interessant, men selvfølgelig helt i orden, at hr. Holger K. Niel-

[Lissa Mathiasen]

sen gerne vil rose sit parti for de taler, de har holdt igennem tiden her i salen. For når hr. Holger K. Nielsen siger, at det var store ord, jeg benyttede mig af her i dag, kan jeg sige, at jeg faktisk benyttede mig af det samme ordvalg, som SF tidligere har benyttet fra denne talerstol i relation til en etablering af en byggeskade-fond.

Jeg må blot konstatere, at hr. Holger K. Nielsen i dag – jeg tror ikke helt ærligt, hvis vi kunne kigge igennem, hvad hr. Holger K. Nielsen indeholder – måske mener det, men i hvert fald giver udtryk for, at man ikke rigtig nu kan forstå de begrundelser. Jamen så må man jo konstatere, at så har SF undervejs kørt et totalt falsk spil i forhold til, hvad man mente om en byggeskade-fond. Og ikke kun, når vi går 5 år tilbage, hr. Holger K. Nielsen.

Jeg citerede netop, hvad hr. Pelle Voigt sagde ved førstebehandlingen af selv samme sag. Der blev det netop sagt, at vi med dette lovforslag ville fritage entreprenørerne for det ansvar, som rettelig påhviler dem. Jeg må imidlertid konstatere, at hr. Holger K. Nielsen åbenbart ikke har fået læst den fulde ordlyd og dermed gjort sig konsekvensen af dette lovforslag klar, for der er ingen, der kan komme og påstå, at det ikke er lejerne, der til syvende og sidst kommer til at sidde med beten. Der står rent faktisk, at hvis ikke der er penge nok i byggeskade-fonden, så bliver det lejerne, der skal betale den øgede udgift i form af en forøget husleje.

Formanden:

En kort bemærkning er indtil to minutter.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Den sidste bemærkning viser måske meget godt, hvilket desperat løb Socialdemokratiet er ude i her.

Sandheden er jo, at der er stillet et ændringsforslag om, at der bliver lavet en såkaldt bufferkapital fra Grundejernes Investeringsfond i byggeskade-fonden, og ikke engang det støtter Socialdemokratiet. Jeg må sige, jeg undrede mig lidt, da jeg så betænkningen og fandt ud af, at Socialdemokratiet ikke engang vil støtte den forbedring, der ligger i, at man indfører en bufferkapital fra Grundejernes Investeringsfond. Sandheden er, at der her ligger en bedre beskyttelse af lejerne i relation til fremtidige byggeskader, end vi har i øjeblikket.

Så svarede fru Lissa Mathiasen slet ikke på mit spørgsmål om, hvor det bureaukratiske i dette ligger. Er det kvalitetssikringen, der er det bureaukratiske? Er det forregistreringen? Er det 5-års-eftersynet? Hvis det er det, fru Lissa Mathiasen mener er det bureaukratiske, må jeg sige, at så synes jeg, at det, fru Lissa Mathiasen kalder bureaukratisk, er dybt fornuftigt. Jeg tror, det er dybt fornuftigt, at man laver denne forregistrering, især i byfornyelsesarbejdet, og at man laver 5-års-eftersynet.

Fru Lissa Mathiasen mangler også stadig at svare på: Er der her tale om en ændring af den eksisterende retstilstand med hensyn til ansvar? Hvis fru Lissa Mathiasen ikke vil svare, vil jeg gerne spørge boligministeren, om boligministeren kan bekræfte, at der ikke her ligger nogen som helst ændring af de retsforhold, som er gældende i øjeblikket vedrørende entreprenørernes ansvar.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, det er lidt interessant, når hr. Holger K. Nielsen taler om den bufferkapital, som Grundejernes Investeringsfond skal stille til rådighed, såfremt der ikke er midler nok i byggeskade-fonden.

Det undrer mig lidt, at hr. Holger K. Nielsen synes, det er en god idé, at der skal gives direkte tilskud fra Grundejernes Investeringsfond, hvis man når dertil, at der ikke er midler nok i byggeskade-fonden. Rent faktisk betyder det, at så går vi ikke bare ind og tager øgede midler fra de lejere, der har fået byfornyset, men også generelt fra de lejere, som bor i lejlighederne og har krav på at få pengene til vedligeholdelse. Det vil sige, at det synes hr. Holger K. Nielsen åbenbart også er en god idé.

Jeg må konstatere, at med de udtalelser, der er kommet fra SF i dag, har det været en falsk tone, der har lydt hele vejen igennem, når vi har hørt SF stå heroppe fra talerstolen og forsvare lejerne og forsvare, hvorfor vi ikke skulle have en byggeskade-fond. Når SF i 1985 i forhold til den almenyttige sektor sammen med Socialdemokratiet stillede ændringsforslag om, at byggeskade-fonden skulle udgå, og sammen med Socialdemokratiet kom med bemærkninger i betænkningen, så må jeg konstatere, at de holdninger åbenbart ikke har været en reel holdning fra SF's side, men blot har været et

[Lissa Mathiasen]

spørgsmål om – da man vidste, at der var et andet flertal, der ville sikre dette – at det skulle se ud, som om man fra SF's side var parat til at beskytte lejerne. Det synes jeg er skuffende, men det er på den anden side rart at få sandheden frem.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

For at gentage for tredje gang, fru Lissa Mathiasen, så er retstilstanden for ansvarsforholdene ændret. Det er den afgørende forskel i forhold til 1985.

Så siger fru Lissa Mathiasen, at vi bare tager nogle penge fra Grundejernes Investeringsfond. Nej, vi tager ikke nogen penge. Der bliver tale om en såkaldt bufferkapital, der midlertidigt bliver stillet til rådighed for byggeskade-fonden, hvis det skulle vise sig, at der ikke er penge nok. Det er såmænd et meget fornuftigt forsikringsprincip, at man putter et lån ind for at kunne dække eventuelle skader. Mere er der ikke i det, men fru Lissa Mathiasen vil stadig ikke indrømme, at der med denne byggeskade-fond bliver tale om en bedre sikkerhed for lejere, end tilfældet er i øjeblikket, f.eks. i tilfælde af byggeskader om f.eks. 10 år.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det viser sig jo, at der er mere og mere god grund til, at dette forslag skal tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling. I hvert fald giver det SF mulighed for at læse én gang til på teksten, og så kan man jo håbe, at hr. Holger K. Nielsen vil være indstillet på at ville ændre signaler, når man finder ud af, at tingene faktisk hænger sammen på en lidt anden måde, end det lige er blevet beskrevet.

Der er rent faktisk lagt op til to muligheder, dels muligheden for at give lån fra Grundejernes Investeringsfond af lejernes midler som en bufferkapital, og samtidig er der i et svar, vi har modtaget fra boligministeren, lige så klart givet udtryk for, at der også vil være mulighed for at give direkte tilskud. Og hr. Holger K. Nielsen kan vel ikke komme og benægte, at det er penge, der dermed generelt kommer til at gå fra lejernes midler.

Jeg glæder mig i hvert fald over, at vi har mulighed for at få drøftet denne sag en gang til, for

jeg tror, der er nogle ting, som ikke er gået op for SF.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den meget omtalte byggeskade-fond er ligesom alle andre centrale fonde noget socialistisk makværk, og det er Fremskridtspartiet imod.

Jeg vil gerne lige sige, at jeg er nu enig med Socialdemokratiet i, at reglerne er ret bureaukratiske, men de er såmænd ikke mere bureaukratiske end så meget andet bureaukrati, vi sidder og laver i dette hus.

Når jeg er modstander af det, skyldes det, at Fremskridtspartiet ikke vil acceptere den slags centrale fonde på noget område. Vi har den opfattelse, også på dette område, at de, der laver skaderne, også selv skal betale for dem. Det er ikke dem, det går ud over, som skal betale, hverken hvis de er ejere, lejere eller andelsbolighavere, eller sågar om det er Grundejernes Investeringsfond, selv om jeg i øvrigt ikke har så meget tilovers for den.

Så vil jeg godt sige, at det er da rigtigt, at de gældende retsforhold for entreprenørerne ikke forandres. Nej, men hvad er de gældende retsforhold? Hvad er det, SF har accepteret? Hvad er det, regeringen accepterer? At når det handler om byggeskader, så er de mennesker, det går ud over, på herrens mark. De har ingen at henvende sig til. Hvis vi ser på opførelse af private andelsboliger, så handler det om – og det har man givet tilladelse til her i huset, ligegyldig hvor meget jeg har tordnet imod det – at man kan lave privat spekulationsbyggeri i form af private ejerboliger opført i egen regi, således at entreprenør og bygherre er samme person. Når de har lavet det her skrammel, som de har fået op at stå, og solgt det til en andelsboligforening, ophæver de selskabet. Så findes der ingen modpart at anlægge sag imod.

Den næste måde at løse dette på er, at hvis man stadig væk vil tillade den form for spekulationsbyggeri, så må man simpelt hen kræve, at hvis man giver tilladelse til andel i kvoterne af offentlige midler, skal man kræve en garanti hos den pågældende bygherre, entreprenør, svarende til mindst 5 pct. af byggeomkostningerne. Denne garantisum skal stå i 5 år, uanset om selskabet nedlægges eller ej. Det skal være lejernes eller andelsbolighavernes garanti for, at det, der er lavet fejlagtigt, også bliver rettet, så de får den vare, de har betalt for. Det er det, det handler om.

[Kirsten Jacobsen]

Nu har Socialdemokratiet været så venligt at bede om at få dette forslag tilbage til fornyet behandling i udvalget, og jeg kan i hvert fald love Folketinget, at Fremskridtspartiet vil udarbejde et helt nøjagtigt ændringsforslag.

Jeg ved godt, dette kun handler om byfornyelse, det er kun en lille del af det, men så kan vi i hvert fald lave reglerne ordentlige og rigtige på dette område. Så kunne det jo være, at selv hr. Holger K. Nielsen og SF blev fristet til at støtte et endnu bedre forslag.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

I betragtning af, at dette lovforslag har været til behandling siden den 5. december 1989, kunne man måske have forventet, at hvis der var nogen, der havde så væsentlige indvendinger mod det som dem, fru Kirsten Jacobsen nu giver udtryk for, og som jeg også forstår på fru Lissa Mathiasen at man fra Socialdemokratiets side noget pludselig har fået i sin totalt afvisende holdning til byggeskadedefonden, at man under udvalgsbehandlingen var kommet frem med disse tanker.

Det har ikke været tilfældet, og derfor må jeg nu konstatere, at man vil have sagen tilbage til udvalget igen, til trods for at der efter min mening har været mere end rigelig tid til både at komme med egne gode, konstruktive forslag og til at få sagen bragt på plads nu, hvor det viser sig, at der er flertal for forslaget.

Jeg skal på baggrund af, at sagen går tilbage til udvalget, ikke komme med mange bemærkninger ved denne lejlighed, men kun bekræfte hr. Holger K. Nielsen i det, han spurgte mig om, at der med dette forslag ikke sker nogen ændring af entreprenørernes retsstilling. Vi viderefører en ordning, som synes at fungere fortrinligt for det almennyttige byggeri, over til byfornylsessektoren, som jo er stadig voksende, og hvor der måske er et endnu større behov for at have en forsikringsordning som den, vi allerede har på det almennyttige byggeris område. Der er tilsagn fra Grundejernes Investeringsfond om at administrere en sådan ordning, der er altså ikke tale om, at vi begynder at opbygge et nyt stort bureaukratisk apparat. Jeg tror, at alle, når de får tænkt sagerne lidt bedre igennem og glemmer de store armbevægelser, trods alt ser, at dette er noget uhyre fornuftigt også set på baggrund af, at byfornyelsen er i stadig vækst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3-5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 53 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 7
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 53 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 9 og 10 og § 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag
nr. 8.

Ændringsforslag nr. 12 om en ny affattelse af
§ 2 og § 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

§ 3
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 om, at § 3 udgår, var
dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag
nr. 8.

Ændringsforslag nr. 16 og § 4 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen be-
tragtes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag
nr. 8.

Ændringsforslag nr. 2 angående titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af byggeloven, brandloven og kommuneplanloven. (Ankerreform, overførsel af bebyggelsesregulerende bestemmelser og brandværnsforanstaltninger til byggeloven samt overførsel af gårdrydning til byfornyelsesloven m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 22/11 89. Første behandling 5/12 89. Betænkning 29/3 90).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Som det fremgår af Socialdemokratiets betækningsbidrag til dette lovforslag, er vi betænkelige ved den del af forslaget, der handler om skorstensrensning og brandsyn: overførslen af de gældende bestemmelser i brandlovens kap. 5 og 6 til byggeloven. Derfor har vi gjort opmærksom på, at vi havde fundet det hensigtsmæssigt, at lovforslaget havde afventet færdiggørelsen af det udvalgsarbejde, der er indledt mellem parterne i sagen.

Efter modtagelsen af bilag 12 og 13, henvendelser fra Håndværksrådet og Skorstensfejrlauget, er vi blevet bekræftet i vores betænkeligheder, og vi ønsker derfor lovforslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–3, ændringsforslag nr. 1 og 2 og § 4, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Afhændelse m.v. af almennyttige boligselskabers ejendomme. Boligselskabernes Landsbyggefonds virksomhed. Kommunal driftsstøtte. Nødlidende ikkestatsstøttede ungdomsboliger. Ændrede opsigelsesregler for ungdomsboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 17/1 90. Første behandling 23/1 90. Betænkning 29/3 90).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges med 52 stemmer mod 48; 16 stemte hverken for eller imod.

§ 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 5 og 6, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen